

*Ярослав Мудрий
і Оранта*

Ната Гончаренко

Ната Гончаренко

Ярослав Мудрый і Оранта

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=26344632

Аннотация

«Ярослав Мудрый и Оранта» повествует о периоде истории Руси начиная с основания Киева до времен Ярослава Мудрого, о красоте русской природы, о силе единства, об уважении к Материнскому началу. Книга написана на украинском языке.

Содержание

Вступ	4
Місто, де все починається	5
Пісня у лісі	7
Кінець ознакомительного фрагмента.	10

Вступ

Сьогодні починаю я Молитву
На труд великий. Хочу я відкрити
Сторінки посивілі і забуті,
Де правда із народу мого скута,
Я хочу із глибин віків підняти
Історію, що схована за ґрати,
Тисячолітню правду мого Роду,
Історію, Життя мого Народу.
Бо у гаях зозуленька кувала,
А в вишиванці Мудрість розквітала, Ми пронесли цю тай-
ну перевеслом,
Пройшли крізь зими з нею і пройшли крізь весни,
Щоб знову Правда обрієм розквітла,
Як квітка рясту, зірочка привітна.
Я помолюсь і рушу в Путь далеку,
Яку писав мені крилом своїм Лелека.

Місто, де все починається

Там, де Син Слави пагорб омиває,
Гора первісна промені стрічає
І зберігає в собі таємницю,
Як Либідь із братами білолиця
Сюди прилинула, щоб заснувати Місто,
Молитву прочитала тут найчисту,
І заснували хлопці Мудрий Київ,
Який зростає стінами Софії
І Лаврою, Андріївським узвозом
Несе нас ладою і піднімає возом
Через роки, віки, тисячоліття,
Щоб промені ми бачили привітні,
Щоб жайворон злетів у Чисте Небо
І пісню заспівав дзвінку для тебе.
Молилася сестра на добру днину:
– Співай же річко ця, співай у Небо сине,
Зростайте у віках сини могутні,
Злітайте у Серцях зелені кручі,
Від вас піде мов пломенем-зорею
Велике Щастя для Землі. Ви разом з нею
Зростете зернами. Пройдуть тисячоліття
Й піднімється тут місто– Дуб столітній,

Великий Дуб, що вітами крислатий,
Розквітнуть вулиці і задзвенить Хрещатик
Як пісня, як струмочок, як дорога,
Від неї полетять в Життя розлогі
Струмочки і джерельця променисті
І зазвучить в віках тут хор найчистий
Людських Сердець, що полум'ям гарячим
Зведуть тут місто – Київ наш найкращий, -
Й заклала квітку з подихом найніжним,
Молитвою Лебідочка-Царівна.

Пісня у лісі

Звідки припливли сестра і брати,
Світла де вони цього набрали?
Із країв далеких прилетіли
Лебеді, поклали пір'я біле
У траву, що споришем зростала,
Чисті перед Сонечком постали,
Поклонились до землі смерекам,
Посміхнулись ластівкам й лелекам
І пішли збирать у ліс суниці,
Щоб спекти рум'яну паляницю.
Їм берізки пісню заспівали,
Їх дуби листочками вінчали,
Застелили трави їм доріжки,
Роси їм умили білі ніжки.
Назбирали хлопці ягід красних,
Дівчина сплела вінок із Щастя:
Пролісок вплела, підсніжник білий,
Листячко верби додала миле
Й заспівала пісеньку дзвінкую:
– Небу своє Серце подарую,
Проросту пшеницею у полі,
Поцілую верби і тополі,

Вишенькою ніжною розквітну,
Засміюся Сонечком привітним,
З Вітром обійму зелені гори,
Річкою проллюсь у Синє море,
Землю напою дощем-водою,
Піднімуся в Небо і з собою
Позову найкращі світлі чари,
Подарую Небу білі хмари,
Щоб пливли із Сонечком найкращі,
Дарували людям ніжне Щастя.
Заспівала пісню Лебідь-Лада,
Підхопили пісню віти радо,
Понесли листочками по кручах,
Пісеньку почув Дніпро могучий
І віддав мелодію лелекам,
Щоб несли у світ її далекий,
Щоб співали пісеньку джерельця,
Щоб плели гніздо своє кубельце
Всі пташки і звірі в цілім світі,
Зустрічали Сонечко привітне
Й дарували вічну чисту силу,
Щоб земля найкраще всім родила,
Щоб співали квітами у хорі
Люди на землі щасливу долю,
Щоб текли краплинами дзвінками
Як струмочки у житті і з ними

Розквітала Матінка-Природа,
Піднімалось Древо Вічне Роду
Із могутніх легінів прекрасних,
Щоб несли в руках вони всім щастя,
Щоб дитина в світі посміхалась,
Щоб краплина Сонечку сміялась,
Щоб співали Радістю джерела
І несли кришталь в річки й озера,
Напували водами травицю,
Піднімали із ріллі пшеницю,
Обтікали перевеслом жито,
Сіяли на нивах щедрим ситом
Льону і волошок сині очі,
Шепотіли макам ніжні ночі,
Сон-травою засинали тихо,
Ковилою присипали лихо,

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.